

ORIGINAL ARTICLE

MJSSH
Muallim Journal of
Social Science and Humanities

இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணியின் இலக்கியப்
பரிமாணங்கள்
[INTIYA TĒCIYAT TĒRVUP PAṆIYIN ILAKKIYAP
PARIMĀṆAṆKAḶ]

LITERARY DIMENSIONS OF NATIONAL TESTING SERVICE-INDIA

ஆ.ஈஸ்வரன் / A.Eswaran

National Testing Service-India, Central Institute of Indian Language, Mysore, India.

Email: aeswar94@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/228>

Abstract

The National Testing Service-India has defined and categorized the common assessment components for assessing Indian language and literature. It could not find that these evaluation components of literature borrowed and observed from Indian grammars like meter, rhetoric, and others. It appears that the defining elements may not be sufficient and appropriate for understanding, teaching, and evaluating the Indian literature (especially traditional literature such as epic, minor literature and drama). The contemporary common characteristics of literature may be applicable to all contemporary literature in the context of literary works. But these characteristics cannot be fully applied to Indian literatures. So, the new assessment components may be defined with contemporary common characteristics of literature and the inclusion of the poetic qualities of Indian traditional grammars. Because those grammars were written for Indian language literatures. Then the assessment components may vary according to the literary genres.

Keywords: National Testing Services, India; Literary dimensions; Traditional grammars of India; Assessment components; Literary genres; Generalization of Assessment Components.

ஆய்வுச் சாரம்

இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி இந்திய மொழி இலக்கியங்களை மதிப்பிடுவதற்கான பொதுவான மதிப்பீட்டுக் கூறுகளை வெளியிட்டுள்ளது. அம்மதிப்பீட்டுக் கூறுகள் இந்திய மரபிலக்கணங்கள் கூறும் அணியியல் மற்றும் யாப்பியல் செய்திகள் போன்றவற்றை உள்ளவாங்கி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நூல்களில் காணமுடியவில்லை. இந்திய இலக்கியங்கள் (குறிப்பாக செய்யுள் வடிவலான காப்பியம், பிரபந்தம் நாடகம் போன்ற மரபார்ந்த இலக்கியங்களை) புரிந்துகொள்ள, கற்பிக்க, மதிப்பிட இந்திய மரபிலக்கணங்கள்

வரையறுத்திருக்கும் கூறுகள் வழி அணுகுதல் பொருத்தமாக அமையும் என்பதாகத் தோன்றுகிறது. தற்காலத்து எல்லா இலக்கியங்களுக்கும் பொருந்தும் பொதுவான பண்புகள் வரையறுக்கப்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் அப்பண்புகளை அப்படியே இந்திய இலக்கியங்களுக்குப் பொருத்த இயலாது. மாறாக அதனை உங்வாங்கி இந்திய மரபிலக்கணங்கள் கூறும் கவிதையியல் பண்புகளையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவ்விலக்கணங்கள் இந்திய மொழி இலக்கியங்களுக்காகவே எழுதப்பட்டவை ஆகும். மேலும் வகைமைக்கு ஏற்றால் போல மதிப்பீட்டுக் கூறுகள் மாறுபடலாம்.

கருச்சொற்கள்: இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி; இலக்கியப் பரிமாணங்கள்; இந்திய மரபிலக்கணங்கள்; மதிப்பீட்டுக் கூறுகள்; இலக்கிய வகைமை; மதிப்பீட்டுக் கூறுகளின் பொதுமையாக்கம்.

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 21th September 2022, revised 19th October 2022, accepted 8th November 2022

முன்னுரை

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் மொழிகள் மற்றும் இலக்கியங்களுக்கிடையே பொதுப்பண்புகள் இருத்தல் போல இலக்கியத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் யாப்பியல், சந்தம், அணியியல் போன்ற கூறுகளிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றன. இக்கூறுகளைக் கொண்டுதான் இந்திய இலக்கியங்களைக் கற்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் இயலும். மேலும் அக்கூறுகளைக் கொண்டே அவ்விலக்கியங்களின் மதிப்பீடும் செய்ய இயலும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நோக்கம்

இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணியானது இலக்கியப் பரிமாணங்களாக மூன்று தொகுதிகளை முன்மொழிகிறது. ஒன்று இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணி உருவாக்கியுள்ள இலக்கிய வகைப்பாட்டு கூறுகளின் தொகுதி. இரண்டாவது, பாடத்திட்டத்தை வரையறுக்கத் தேவையான கூறுகளின் தொகுதி. மூன்றாவது பெஞ்சமின் புளூமின் (பெஞ்சமின் சாமுவேல் புளூம் (Benjamin Samuel Bloom 1913-1999) என்பவர் அமெரிக்கக் கல்வி உளவியலாளர் ஆவார். Taxonomy of Educational Objectives (1956) என்ற நூலில் கற்றலில் புலமை பெறுவது தொடர்பான கருத்தியல் கோட்பாட்டில் கல்வி நோக்கங்களை மூன்று களங்களாக (அறிவுக்களம் Cognitive domain (knowledge-based), உணர்வுக்களம் Affective domain (emotion-based), செயற்களம் Psycho motor domain (action-based)) வகைப்படுத்தியுள்ளார்.) அறிவுக்களத் தொகுதியின் உட்பிரிவுகள் ஆகும். இம்மூன்று தொகுதிகளின் வரையறுப்பு முறைமைக்குப் பின்னால் உள்ள காரணத் தர்க்கத்தை எழுத்துப் பதிவாக இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணியின் வெளியீடுகளாக உள்ள நூல்களில் காணமுடியவில்லை. இம்மூன்று இலக்கியக்கூறு தொகுதிகளையும் இந்திய செய்யுளியல் கூறுகளோடு ஒப்பிட்டு ஒரு பொதுவான இலக்கியப் பரிணாமக் கூறுகளை உருவாக்குவதற்கான சாத்தியங்களைச் சுட்டிகாட்டும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முறைமை-விளக்கமுறை

பொதுவான ஒரு பொருளின் இலக்கணம் என்பது அதன் இயல்பார்ந்த செயல்பாட்டில் இருந்து வரையறுக்கப்படுகிறது. இக்கூற்றை அடிப்படையில் புறத்தோற்றத்தில் இருந்து பின்வறுமாறு விளக்கலாம். இயல்பாகக் காட்சியளிக்கும் புறக்கூறுகளை நுணுகிக் காண்பதன் வழி அகக்கூறுகள் அதாவது அதன் கட்டமைப்பு புலப்படும். அந்தக் கட்டமைப்புக் கூறுகளின் காரண-காரியத் தொடர்வை விளக்க முற்பட்டால் அப்பொருளின் செயல்பாடு வெளிப்படையாகும். அச்செயல்பாட்டின் விளக்கமே அப்பொருளின் இலக்கணமாக அமையும். அதன் பயன்பாட்டு வரையறை என்பது புறநிலை சார்ந்தது ஆகும். இந்த விளக்கத்தோடுதான் இலக்கியத்தை அணுக வேண்டியதாகிறது. அதாவது இலக்கியத்திற்காக இந்திய மரபிலக்கணங்கள் கொடுத்துத்திருக்கும் புறக்கூறுகள்-கட்டமைப்புக் கூறுகளின் காரண-காரியத் தொடர்வை விளக்க முற்படும்போது அதனை விரிவாகப் புரிந்துகொள்ள அல்லது மதிப்பிட பயன்படும் கூறுகளைக் கண்டடைய முடியும் என்பதே இக்கட்டுரை விளக்க முறைமையாகும். இதனை முதலில் இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணியின் இலக்கியக் கூறுகளை விளக்கிப் பின்னர் இந்திய செய்யுளியல் இலக்கணங்கள் வரையறுத்திருக்கும் கூறுகளையும் பட்டியலிட்டு ஒரு பொருத்தப்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டும் வரிசைமுறையில் அமைக்கப்படுகிறது.

இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணியின் இலக்கியப் பரிமாணங்கள்

தொகுதி -1(மதிப்பீட்டு முறை அடிப்படையில்)

இந்தத் தொகுதியில் உள்ள இலக்கியக்கூறுகள் இலக்கியத்தை நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ள GFR (GFR-General frame of Reference, இந்திய மொழிகள் மற்றும் இலக்கியங்களை ஒருங்கிணைந்த முறையில் மதிப்பிடும் நோக்கில் மொழியை நான்கு பெரும் பிரிவாகவும் இலக்கியத்தை நான்கு பெரும் பிரிவாகவும் பகுத்துள்ள முறைமை. ஒவ்வொரு தனித்த பிரிவிற்கும் உட்பிரிவிற்கும் ஆறு இலக்கிய எண் இடப்பட்டுள்ளது. என்ற நூலில் இருந்து பெறப்பட்டது ஆகும்.) இந்நான்கு பெரும் பிரிவாகப் (வளர்மையியல், வகைமையியல், முருகியல், உணர்வியல்) பிரிக்கப்பட்டுள்ள இலக்கியத்தில் இரண்டாவதாக அமைந்துள்ள வகைமையியல் இலக்கியங்களை அடி எண்ணிக்கை (ஒரு அடி, இரண்டு அடி என்றவாறு (மரபு செய்யுள்களுக்கு) அடிப்படையிலும் பாடுபொருள் அடிப்படையில் (பக்தி, அறநெறி என்றவாறு (செய்யுள்களுக்கு) வகைமை அடிப்படையிலும் கவிதை, சிறுகதை, புதினம் என்றவாறு பிரித்துள்ளது. (ஒன்றுடன் ஒன்று மேல்கவியும்(overlap) தன்மையில் உள்ளது). அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ள இலக்கியங்களைக் கீழ்க்கண்ட உட்கூறுகளின் அடிப்படையில் மதிப்பிடலாம் (இதன் வழியாக கற்றலும் கற்பித்தலும் நிகழலாம் என்பது உட்பொருள் ஆகும்.) என்பதாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

- வகைமையும் உத்தியும் (Types and Techniques)
- வடிவமும் கட்டமைப்பும் (Forms and Structures)
- நோக்கமும் பயனும் (Purposes and Uses)
- உள்ளடக்கமும் கருவும் (Contents and Themes)
- பொதுப்பண்பு(General Characteristics)

வகைமையில் அடிப்படையிலான பிரிவின் கூறுகளோடு முன்றாவது பிரிவான முருகியலில் சில கூறுகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை

பொருளும் எல்லையும் (Meanings and Scopes)
வகையும் தழுவமைப்பும் (Types and Adaptability)

இக்கூறுகள் இரண்டு இரண்டாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதற்கான காரணவிளக்கம் (GFR-Literature) நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (Balakumar, 2014)¹. GFR என்ற நூல் 2002-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்பாக 1991-இல் இருந்து பல அமர்வுகளின் வழி பெறப்பட்ட கருத்துக்களை உள்வாங்கி வகைப்பாட்டுக் கூறுகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அக்கூறுகளுக்கான கருத்தியல் விளக்கம் 2014-ஆண்டில்தான் நூலாக வெளிவந்திருக்கிறது. வகைமையியல் பிரிவில் உள்ள முதல் கூறான வகைமையும் உத்தியும் பகுதிக்கான விளக்கம் பின்வாறு அமைகிறது: “இலக்கிய வகைமையில் கூறப்பட்ட அனைத்தும் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள உத்திகளின் அடிப்படையிலும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே வகையும் உத்தியும் ஒரு சேர நோக்கப்பட வேண்டிய கூறுகளாகும்.” (Balakumar, 2014)¹. இதில் வகையும் உத்தியும் ஒரு சேர வைக்கப்பட்டிருப்பதற்கான காரணம் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வகைமை என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு இலக்கியத்தின் மதிப்பீட்டுக்கூறாக அமைகிறது. மேலும் வகைமை என்பதற்குப் பொதுமையாகப் பல விளக்கங்கள் இருப்பினும் இந்நூலில் இப்பகுதியில் GFR உட்கொண்ட பொருள் என்பதற்கான போதுமான விளக்கம் இல்லை. மற்றொரு இணைவுக் கூறான உத்திக்கும் அவ்வாறே அமைந்துள்ளது. முருகியல் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள வகை என்பதற்கான விளக்கம், “முருகியல் கூறு அதன் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுவது ‘வகை’ ” ஆகும். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, தொல்காப்பியம் உவமையை நான்கின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தலாம் என்பதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வகைமையியல் பகுதியில் உள்ள ‘வகைமை’ கூறுக்கும் முருகியல் பகுதியில் உள்ள ‘வகை’ கூறுக்கும் புலப்படக்கூடிய வேற்றுமையைக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கங்கள் வழி அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மற்ற கூறுகளுக்கான விளக்கங்களும் மேற்குறித்தவாறு இணைப்பாகத் தரப்பட்டுமைகான விளக்கமாக மட்டுமே அமைந்துள்ளது. மாறாகத் தனித்த விளக்கமும் GFR கொண்ட பொருள் என்ன என்பதற்கான போதுமான விளக்கமும் இல்லை. இரண்டு இரண்டு கூறுகளாக இணைவாகக் கொடுத்திருப்பினும் அடிப்படையில் இக்கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியானவையே. எனவே இவற்றைத் தனித்தனிக் கூறுகளாகப் பின்வருமாறு பட்டியலிடலாம்;

1. வகைமை/வகை
2. உத்தி
3. வடிவம்
4. கட்டமைப்பு
5. நோக்கம்
6. பயன்
7. உள்ளடக்கம்
8. கரு
9. பொருள்
10. எல்லை
11. தழுவமைப்பு

தொகுதி -2 (பாடத்திட்ட உருவாக்கத்தின் அடிப்படையில்)

இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணி 2016-ஆம் ஆண்டு 'கருத்தமைவு அடிப்படையிலான படிநிலைத் தொடர்பம்' என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளது. இந்நூலில், உள்ளடக்கம் கடந்து, சூழல் கடந்து, கருத்தியல் அடிப்படையில் படத்திட்டங்களை உருவாக்குதல் வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்மொழிகிறது. இதன் அடிப்படை நோக்கம் ஒரே தரபடிப்பிற்கு ஒரே மாதிரியான (எல்லைகள் கடந்து) அறிவு சமநிலையைத் தரக்கூடிய பாடத்திட்டங்களை உருவாக்குதல் ஆகும். இந்நூலில் மொழி, இலக்கியம், ஆளுமை ஆகிய மூன்றிற்குமான பாடத்திட்டத்தை வரையறுக்கும் கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கீழ்க்கண்ட எட்டுக்கூறுகளும் இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தை வரையறுக்கத் தேவையான கூறுகள் ஆகும். இந்நூல் இவ்வெட்டுக் கூறுகளையும் தொடக்கநிலைத் தொடங்கி ஆய்வுப்படிப்பு வரையிலான கல்வி நிலைகளுக்குப் பொருத்திக்காட்டியுள்ளது.

1. சிந்தனைப்போக்கு
2. நுவல்பொருள்
3. கருத்துரை
4. மொழியாட்சி
5. வடிவமைப்பு
6. பாத்திரப்படைப்பு
7. உத்தி
8. பண்பாட்டுக்கூறு

சிந்தனைப் போக்கு என்பது ஓர் இலக்கியப் படைப்பை ஆசிரியர் எந்த சிந்தனை நோக்கம் கொண்டு எழுதியிருக்கிறார் என்பதாகும். நுவல்பொருள் என்பது இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கமாக அமைவது. இலக்கியத்தின் மையமாக அமைந்திருக்கும் மெய்மைக்கூறே கருத்துரை ஆகும். மொழியாட்சி என்பது இலக்கியத்தில் பயன்படுத்துப்பட்டுள்ள மொழிப்பயன்பாடு குறித்த கூறு ஆகும். இலக்கிய வடிவத்தை ஒழுங்குற அமைப்பதற்கான உறுப்புகளின் இணைவு வடிவமைப்பு ஆகும். பாத்திரப்படைப்பு என்பது ஆசிரியர் கதை இலக்கியங்களில் பாத்திரங்களைப் படைத்திருக்கும் முறை ஆகும். படைப்பாளன் படைப்பின் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் முறையை உத்தி ஆகும். பண்பாட்டுக்கூறுகள் என்பது இலக்கியத்தில் வெளிப்படும் அல்லது இடம்பெறும் வழக்காறுகள், வாழ்வியல் முறைகள் ஆகும்.

மேக்கூறிய விளக்கங்கள் கருத்தமைவு அடிப்படையிலான படிநிலைத் தொடர்பம் தொடர்பம் என்ற நூலில் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கங்கள் ஆகும். (Balakumar, 2014)¹ அதன் அடிப்படை நோக்கம் பாடத்திட்டத்தை வரையறுப்பதாக இருப்பினும் அதுவே இலக்கியத்தை மதிப்பிடும் கூறுகளாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் சுட்டப்பட்டுள்ள எட்டுக்கூறுகள் அனைத்து வகையான இலக்கிய வகைமைக்கும் பொருந்துவதாகக் கொள்ள இயலாது. குறிப்பாக இரண்டு கூறுகளைக் கூறிப்பிடலாம். ஒன்று பாத்திரப்படைப்பு. அது கதை இலக்கியங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடிய வரைவுக் கூறாகும். அது தனிநிலைச் செய்யுள், கவிதை போன்ற இலக்கியங்களுக்குப் பொருந்தாது. மற்றொன்று பண்பாட்டுக் கூறாகும்; அது, வெறும் உணர்வு நிலையில் மட்டும் இயற்றப்பெறும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களில் இடம்பெறாமல் இருக்கும். GFR நூலில் சுட்டப்பட்டுள்ள முதல் தொகுதி கூறுகளைப் போலவே இந்தத் தொகுதி எட்டுக்கூறுகளும் எந்தப் பின்னணியில் இருந்து வரையறுக்கப்பட்டன என்பதற்கான விளக்கம் இந்நூலில் (CCGS- Concept Based Continuum of Grade Syllabi) இல்லை.

தொகுதி-3 (புள்ளி அறிவுக்கள உட்கூறுகளின் அடிப்படையில்)

இந்தத் தொகுதியில் உள்ள கூறுகள் பெஞ்சமின் புள்ளி அவர்களின் அறிவுக்களத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கற்றல் மேம்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்ட உட்பிரிவுகள் ஆகும். இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி மொத்தம் 11- கூறுகளைக் கொடுத்துள்ளது. பின்வரும் நான்கு கூறுகளையும் இரட்டைத் தன்மையில் அமைத்துள்ளது. 3. போக்கும் வரிசையமைப்பும் (Trends and Sequences) 4. வகைப்பாடும் வகையினமும் (Classification and categories) 7. உலகியல் பொதுமையும் நுண்பொருண்மையும் (Universals and Abstractions) 10. தகவல் பரிமாற்றத் தனித்துவமும் செயல்முறை திட்டமும் (Communication uniqueness and plan of operation) ஆகும். இவற்றினைத் தனித்தனி கூறுகளாக்கி பதினைந்தாகக் கீழ்க்கண்டவாறு பட்டியலிடலாம்.

1. குறித்த கூறு(Specifics)
2. மரபொழுங்கு (Convention)
3. போக்கு(Trends)
4. நிரண்மை(Sequences)
5. வகைப்பாடு(Classification)
6. வகையினம் அ பிரிவு (categories)
7. தகுவிதி(அ) வரைவுகூறு (Criteria)
8. நெறிமுறையியல் (Methodology)
9. உலகியல் பொதுமையும் (universals)
10. நுண் பொருண்மையும் (Abstractions)
11. கூறுகளுக்கிடையே ஆன தொடர்பு (Relationship among elements)
12. அமைப்புக் கொள்கைகள் (Organization principles)
13. தகவல் பரிமாற்றத் தனித்துவமும்(Communication uniqueness)
14. செயல்முறை திட்டமும் (plan of operation)
15. நுண்பொருள் தொடர்பு (abstract relations)

இக்கூறுகளுக்கான தனிநிலை விளக்கமாக இந்தியத் தேர்வுப்பணியில் தனிநூல் எதுவும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. ஆனால் இக்கூறுகளைக் கொண்டு இலக்கியக் கேள்விகளையும் மொழிக்கேள்விகளையும் எவ்வாறு வடிவமைக்கலாம் என்பதாக இரண்டு நூல்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன. அவை: Assessing personality through Language(2004) மற்றும் Assessing personality through Literature(2004) ஆகும்.

கொரோனா காலக்கட்டத்தில் இணையவழி பயிலரங்குகள், கருத்தரங்குகள் உலகம் முழுதும் பரவலாயின. இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணியும் இணையவழி பயிலரங்கின்போது கேள்விகளைப் பங்கேற்பாளர்கள் உள்ளீடு செய்யும் பொருட்டு ஒரு இணைய பக்கத்தை உருவாக்கியது. (<https://ciil-ntsindia.net/Tamil>) அதில் இலக்கியப் பரிமாணங்கள் எனும் தலைப்பில் மேற்கூறிய கூறுகள் விரியும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. (<https://ciil-ntsindia.net/Online-workshop/User-Manual-Tamil.pdf>). இக்கூறுகள் இலக்கியத்தின் மதிப்பீட்டக் கூறுகளாக அமையும் முறை பயிரங்கு வகுப்புகளில் நடத்தப்பெறுகின்றன. இக்கூறுகளுக்கான முழுமையான விளக்கதினை புள்ளி அவர்களின் Taxonomy of Educational Objectives(1956) நூலில் காணலாம்.

அட்டவணை-1

இலக்கிய பரிமாணக் கூறுகளாக NTS-இடம்பெற்ற கூறுகள்

அறிதல்	புரிதல்	ஆளல்	பகுத்தல்	தொகுத்தல்	மதிப்பிடல்
குறித்த கூறு			கூறுகளுக்கிடையே	தகவல்	
மரபொழுங்கு			ஆன தொடர்பு	பரிமாற்றத்	
போக்கு			ஒழுங்கமைவுக்	தனித்துவமும்	
நிரண்மை			கோட்பாடுகள்	செயல்முறை	
வகைப்பாடு				திட்டம்	
வகையினம்(அ)பிரிவு				நுண்பொருள்	
தகுவிதி(அ)				தொடர்பு	
வரைவுக்கூறு					
நெறிமுறையியல்					
உலகியல் பொதுமை					
நுண் பொருண்மை					

அட்டவணை-2

இலக்கிய பரிமாணக் கூறுகளாக NTS- விடுபட்டக் கூறுகள்

அறிதல்	புரிதல்	ஆளல்	பகுத்தல்	தொகுத்	மதிப்பிடல்
உலகியல்-பொதுமையும் நுண்				தல்	
பொருண்மையும்					
கொள்கையும்	பெயர்த்தல்			வழி	மதிப்பிடல்
பொதுமைப்பாடும்	உறுப்பொரு			புறத்தகு	
கோட்பாடும் கட்டமைப்பும்	ள் தரல்			நிலைவழி	
	புறநிலை			முடிவுரைத்தல்	
	நீட்டல்			வழி மதிப்பிடல்	

மாற்றப்பட்டவைகள்:

பகுத்தலின் கூறுகளான, கூறுகள்(elements), தொடர்பு(Relationship) இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்து கூறுகளுக்கிடையே ஆன தொடர்பு என மாற்றப்பட்டுள்ளது. தொகுத்தல் கூறான (தனித்தகவல் உருவாக்கம்) Production of unique communication என்பதைத் தகவல் பரிமாற்றத் தனித்துவமும் (Communication uniqueness) எனவும் திட்டம் அல்லது செயல்பாட்டுத்

தொகுதி உருவாக்கல்(Production of a plan or proposed set of operations) என்பதனைச் செயல்முறை திட்டம் எனவும் நுண்தொடர்பு வருவித்தல் (Derivation of s set abstract relation) என்பதனை நுண்பொருள் தொடர்பு எனவும் மாற்றம் செய்துள்ளனர்.

புள்ளியின் அறிவுகள் வகைப்பாட்டில் இருந்து இலக்கிக் கூறுகளை வரையறுத்திருக்கும்போது இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணி சிலவற்றை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது சிலவற்றை விடுத்துள்ளது சிலவற்றை மாற்றியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இதனைக் இலக்கியப் பரிமாணங்களாக ஏற்றுக்கொண்டமைக்கான காரண விளக்கமும் விடுப்பு-சேர்ப்புக்கான காரண விளக்கமும் தரப்படவில்லை.

மரபிலக்கணங்கள் அடிப்படையில் இந்திய இலக்கியக் கூறுகள்

இந்திய மொழிகளில் மொழிக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் மரபிலக்கணங்கள் இருத்தல் போலவே இலக்கியங்களுக்கு வரையறைக் கூறவும், யாப்பியல், அணியில் செய்திகளை விளக்கவும் தனித்தனியான மரபிலக்கண நூல்கள் கிடைக்கின்றன. அந்நூல்களில் இலக்கியக் கூறுகள்/பண்புகள் அணியியல் மற்றும் யாப்பியல் கூறுகள் அந்தந்த மொழி இலக்கியங்களுக்கும் வகைமைக்கும் ஏற்றால் போல அமைந்திருக்கும். அவற்றை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து தொகுத்து இந்திய மொழி இலக்கிய இலக்கியக்களுக்கான பொதுவான கூறுகளை வரையறுக்க வேண்டும். அதுவே முறையான ஆய்வியலாக அமையும். ஆனால் அது விரிவான ஆய்விற்கு உரிய தளமாகும். அவ்வாறான முயற்சி இச்சிறுக்கட்டுரையில் சாத்தியமில்லை. இருப்பினும் அதற்கான காரணத்தைச் சுட்டுக்காட்டுமாறு இக்கட்டுரையின் இப்பகுதி அமைகிறது.

இந்திய மொழி மரபிலக்கணங்களின் யாப்பியல், அணியில் செய்திகள் (தமிழ்-தொல்காப்பியம் தவிர்த்து) பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத அலங்கார நூல்களை அடியொட்டி அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. (இது ஒரு பரவலான பொதுக்கருத்து மட்டுமே; விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம்.) இவ்விடத்து சமஸ்கிருத மரபு என்பது எல்லைக் கடந்தது ஆகும். சமஸ்கிருத அலங்கார நூல்கள் பல காஷ்மீர் ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பரதர்(நாட்டய சாஸ்திரம்) தொடங்கி, பாமகர்(காவியலங்காரம்), வாமனா(காவியலங்கார சூத்திரம்), ஆனந்தவர்தனர்(தொனியாலோகம்) போன்ற பல ஆசிரியர்கள் தற்காலம் வரை உள்ளனர். தமிழிலும் தண்டியலங்காரம், வீரசோழியம், மாறனலங்காரம், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், குவலயானந்தம், சந்திராலோகம், முத்துவீரியம் என பலநூல்கள் அணியிலக்கணம் பற்றி கூறும் நூல்களாக உள்ளன. இவை தவித்து பாட்டியல் நூல்களும் காப்பியங்களுக்கும் சிற்றிலக்கியங்களுக்கும் இலக்கணம் கூறுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மரபை ஒட்டியே அணியலக்கணங்களைக் கூறுகின்றன. இதே தன்மையில் தான் மற்ற இந்திய மொழி அணியியல் நூல்களும் இருக்கக்கூடும் என்பதை அனுமானிக்கலாம். எனவே கீழ்க்காணும் பகுதி தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் கவிதையில் பண்பையும் சமஸ்கிருத மரபையும் சார்ந்த கவிதையியல் பண்புகளையும் விளக்குவதாக அமைகிறது.

தொல்காப்பியம்-செய்யுளியல் கூறுகள்

செய்யுள் இயற்றுவதற்குத் தேவைப்படும் உறுப்புகளையும் செய்யுளுக்கு அடிப்படையான உறுப்புகளும், செய்யுளின் பொருள் புலப்பாட்டுக்கு உதவும் உறுப்புகளையும் தொல்காப்பியம் இரு தொகுதிகளாகக் கூறுகிறது. முதல் பிரிவில் காணப்படும் 26 உறுப்புகளையும் இரண்டாவது பிரிவில் எண்வகை(8) வனப்புகளையும் செய்யுள் உறுப்புகளாகத் தனியே சுட்டப்பெற்றுள்ளன. இவ்விரு பிரிவுகளையும் சேர்த்து மொத்தம் 34 உறுப்புகள் செய்யுளுக்கு உரியனவாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. அவற்றை பின்வருமாறு மூன்றாகப் பகுத்துப் பட்டியலிடலாம்.

அட்டவணை-3

தொல்காப்பிய செய்யுளியல் உறுப்புகள்

செய்யுள் இயற்ற உறுப்புகள்	செய்யுள் அகத்து உறுப்புகள்	செய்யுள் புலப்பாட்டு உறுப்புகள்
மாத்திரை	திணை	பயன்
எழுத்து	கைகோள்	நோக்கு
அசை	கூற்று	மெய்ப்பாடு
சீர்	கேட்போர்	அம்மை
அடி	களன்	அழகு
யாப்பு	காலம்	தொன்மை
மரபு	பொருள்	தோல்
தூக்கு	துறை	விருந்து
தொடை		இயைபு
பா		புலன்
அளவு		இழைபு
		மாட்டு
		வண்ணம்
		எச்சம்
		முன்னம்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் வந்த செய்யுளியல் குறித்த தமிழ் இலக்கண நூல்கள் சமஸ்கிருத செய்யுளில் தாக்கினால் செய்யப்பட்டுள்ளன. கீழ்க்கண்ட பட்டியல் தண்டியலங்காரத்தில் உள்ள பொதுவணிகள் பகுதிச்செய்திகளாகும்.

அட்டவணை-4

தண்டியலங்காரப் பொதுவணிகள் செய்திகள்

செய்யுள்வகை	காப்பியம்	செய்யுள்நெறி
முத்தகச்செய்யுள்	அமைப்பு: வாழ்த்து, வணக்கம்	தெளிவு
குளகச் செய்யுள்	வருபொருள் உரைத்தல்	சமநிலை
தொகைநிலைச் செய்யுள்	பயன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு	இன்பம்
தொடர்நிலைச் செய்யுள்	முதன்மை பாத்திரம் தன்னிகரில்லாத தலைவன்	ஒழுகிசை
தொடர்நிலைச் செய்யுள்	வர்ணனை மலை, கடல், நாடு, நகர், பருவம், சூரியோதயம், சந்திரோதயம் முதலிய	உதாரம் உய்த்தலில் பொருண்மை
அகநிழ்ச்சிகள்	மணம் புணர்தல், முடிகவித்தல், பூம்பொழில் நுகர்தல், புனல் விளையாடல் கள்ளுண்டு களித்தல், மக்களைப் பெறுதல், புலவியில் புலத்தல், கலவியில் களித்தல் முதலிய	காந்தம் வலி சமாதி
புறநிகழ்ச்சிகள்	மந்திரம்(ஆலோசனை), தூது, செலவு (பயணம்) இகல், வென்றி முதலியன	
உட்பிரிவுகள்	சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதம் என்றவாறு	
மெய்ப்பாடு	எண்வகைச் சுவையும் பாவமும்	

தண்டியலங்காரம் செய்யுள் குணங்களை வைதருப்ப நெறி, கௌட நெறி எனும் பெயரில் மேற்கூறிய பத்தாகப் பட்டிலிடுகிறது (தண்டியலங்காரம், நூற்பா:13, 14)². கூறும் மேற்கூறிய பத்து நெறிகூறுகளை வீரசோழியம், சிலிட்டம், உதாரதை, காந்தி, புலன், சமதை, சமாதி, பொருட்டெளிவு, ஓகம், சுகுமாரதை, இன்பம் எனக் குறிப்பிடுகிறது. (வீரசோழியம்,

நூற்பா:148)³. இந்தப்பத்துக் கூறுகளையும் குண அணிகளாகக் கொள்வர். தற்காலத்தில் இதனை செய்யுள்நடை என வழங்குவதாக கி.வா.ஐகந்நாதன் குறிப்பிடுகிறார். (கி.வா.ஐகந்நாதன், 1971)⁴. வைதரூப் நெறி கௌட நெறியோடு பாஞ்சாலம், லாடயம், மாகதி, அவந்திகா ஆகிய நெறிகளும் உள்ளதாக வேறு வேறு வடமொழி செய்யுளியல்-அணியியல் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நெறியை வடமொழி இலக்கணங்கள் ரீதி மற்றும் பாகம் என்று குறிப்பிடுகின்றன. மாறனலங்காரம் பாகம் என்பதைப் பின்பற்றுகிறது. பாகம் என்பதற்கு கனிவு, பழுத்தல் என்பதாகப் பொருள் கொண்டு அதிகமாக ஒன்பது வகையான பழச்சுவையோடு செய்யுள் சுவையை ஒப்பிட்டு விளக்கியிருக்கின்றன. இதனை கி.வா.ஐகந்நாதன் தனது தமிழ்க்காப்பியங்கள் நூலில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் (கி.வா.ஐகந்நாதன், 1971)⁴. தமிழில் அமைந்த மற்ற அணி இலக்கண நூல்கள் இத்தன்மையை ஒட்டியவாறுதான் அமைந்திருப்பதாக அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இப்பத்துக் கூறுகளையும், கீழ்க்காணும் வகையில் பகுத்துக் கொள்ளலாம். எழுத்துக்கள் அடிப்படையில் (செறிவு, சமநிலை), ஓசை(ஒழுக்கிசை), யாப்பியல் செய்திகள்(வலி, உதாரம்) மற்றும் பொருள் தெளிவு (தெளிவு, இன்பம், உய்தல், காந்தம், சமாதி) கூறுகள் என வகைபடுத்தலாம்.

சமஸ்கிருத இலக்கியத்தின் மதிப்பீட்டுக் கூறுகள்

முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று சமஸ்கிருத அணியிலக்கண மரபு பரந்தது ஆகும். அதனை ஒவ்வொன்றாக வரையறுத்துப் பட்டயலிடுவது இச்சிறுகட்டுரையில் இயலாதது ஆகும். Dhruvajit Sarma தனது முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டில், 12-ஆம் நூற்றாண்டில் காஷ்மீர் பகுதியில் வாழ்ந்த Maṅkhaka (மங்காகா)(A.D.1136-1142) என்ற கவிஞரின் ஸ்ரீ கந்தசரித்ரா (Śrī kaṅṭha carita) என்ற காப்பியத்தினை மதிப்பீடும் கூறுகளாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைப் பட்டயலிடுகிறார் (Dhruvajit Sarma, 2015)⁵. தனது ஆய்வின் மூன்றாம் இயலானது, இலக்கிய மதிப்பீடு என்று தலைப்பிட்டே அக்கூறுகளை (Literary Assessment of the Śrīkaṅṭhacarita) வரையறுத்துள்ளார். ஆசிரியர் இக்கூறுகளை முந்தைய சமஸ்கிருத கவிதையியல் இலக்கணிகளான Bharata, Bhāmaha, Daṇḍin, Vāmana, Rudraṭa, Ānandavardhana, Abhinavagupta, Rājaśekhara, Kuntaka, Mahimabhaṭṭa, Bhoja, Mammaṭa, Ruyyaka, Vāgbhaṭa-1, Hemacandra, Jayadeva, Vidyadhara, ViśvanāthaKavirāja, KeśavaMiśra, Paṇḍitarāja Jagannātha ஆகியோர்களின் இலக்கண நூல்களில் இருந்து வரையறுத்திருக்கிறார். இவர் பட்டயலிட்டிருக்கும் கீழ்க்கண்ட கூறுகளைப் பொதுவான சமஸ்கிருத செய்யுளியல் கூறுகளாகக் கொள்ளலாம்.

அட்டவணை-5

சமஸ்கிருத செய்யுளியல் கூறுகள்

எண் சமஸ்கிருதம்	தமிழ்	தமிழ்
1. Rīti or the style	நெறி/நடை	நடை
2. Rasa or the sentiment	மெய்ப்பாடு	மெய்ப்பாடு

3. Rasa (1): Vīra or the sentiment of heroism	வீரம்	
4. Rasa (2): Śṛṅgāra or the sentiment of love	காதல்	
5. Rasa (3): Raudra or the sentiment of furiousness	கோபம்	
6. Rasa (4): Hāsya or the sentiment of humour	நகை	
7. Rasa (5): Karuṇa or the sentiment of pathos	கருணை	
8. Rasa (6): Bhayānaka or the sentiment of terror	அச்சம்	
9. Rasa (7): Bībhatsa or the sentiment of disgust	இளிவரல்	
10. Rasa (8): Adbhuta or the sentiment of wonder	வியப்பு	
11. Rasa (9): Śānta or the sentiment of tranquility	அமைதி	
12. Rasa (10): Bhāva	பாவம்	
13. Rasa (11): Vatsala or parental affection	தாய்மை	
14. Guṇa or the quality	குணம்	குணம்
15. Guṇa (1): Mādhurya	இனிமை	
16. Guṇa (2): Ojaḥ (Ojas)	வலிமை	
17. Guṇa (3): Prasāda	பிரசாதம்	
18. Chandas or the metre	யாப்பு-சந்தம்	சந்தம்
19. Chandas (1): Vṛtta type of metre (akṣarachandas)	விருத்தம்	
20. Chandas (2): Jāti type of metre (mātrāchandas)	ஜாதி	
21. Alaṃkāra or the figures of speech	அணி	அணி
22. Alaṃkāra (1): Anuprāsa or alliteration	மோனை.	

23 Alaṃkāra (2): Utpreṣā or poetical fancy	கவிதை நயம்
24 Alaṃkāra (3): Rūpaka or metaphor	உருவகம்
25 Alaṃkāra (4): Samāsokti or speech of brevity	சுருக்கம்
26 Alaṃkāra (5): Yamaka or repetition (rhyme)	இயைபு
27 Alaṃkāra (6): Śleṣa or pun	சிலேடை
28 Alaṃkāra (7): Upamā or simile	உவமை
29 Alaṃkāra (8): Atiśayokti or hyperbole	உயர்வு நவீற்சி
30 Alaṃkāra (9): Paryāyokta or periphrasis	மிகைபடக் கூறல்
31 Alaṃkāra (10): Dṛṣṭānta or exemplification	எடுத்துக்காட்டு
32 Alaṃkāra (11): Kāvyaṅga or poetical cause	கவிதை காரணம்
33 Alaṃkāra (12): Arthāntaranyāsa or corroboration	உறுதிப்படுத்தல்
34 Alaṃkāra (13): Apahnuti or concealment	மறைத்தல்
35 Alaṃkāra (14): Bhrāntimān or error	பிழை
36 Alaṃkāra (15): Virodhābhāsa or contradiction	முரண்
37 Alaṃkāra (16): Viṣama or incongruity	பொருத்தமின்மை
38 Alaṃkāra (17): Vibhāvanā or peculiar causation	சிறப்புக் காரணம்
39 Alaṃkāra (18): Ananvaya or self	தன்
40 Alaṃkāra (19): Nidarśanā or illustration	விளக்கம்
41 Alaṃkāra (20): Pariṇāma or commutation	தொகுத்தல்
42 Alaṃkāra (21): Vyatireka or contrast or dissimilitude	முரண்
43 Alaṃkāra (22): Tulyayogitā or equal pairing	நிரல்நிறை

44 Alaṃkāra (23): Asaṅgati or disconnection	இணைப்பின்மை	
45 Alaṃkāra (24): Sandeha or doubt	ஐயம்	
46 Alaṃkāra (25): Arthāpatti or presumption or necessary conclusion	அனுமானம்	
47 Alaṃkāra (26): Svabhāvokti or natural description	இயற்கை விளக்கம்	
48 Alaṃkāra (27): Sahokti or connected description	இணைப்பு விளக்கம்	
49 Alaṃkāra (28): Mīlita or lost	இழப்பு	
50 Alaṃkāra (29): Sāmānya or sameness	ஒற்றுமை	
51 Alaṃkāra (30): Vyāghāta or frustration	விரக்தி	
52 Kavisamaya or the poetic convention	கவிதை மரபு	கவிதை மரபு

மேற்கூறிய 50-க்கும் மேம்பட்ட இக்கூறுகளை கீழ்க்கண்ட ஆறாகத் தொகுக்கலாம். அவை: நடை, மெய்ப்பாடு, சந்தம், குணம், அணி, கவிதை மரபு ஆகும்.

இலக்கியப் பொதுக்கூறுகளுக்கான வரையறையாக்க முயற்சி

இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணியின் தொகுதி இரண்டு, மூன்று ஆகிய இரண்டின் நோக்கம் வேறு வேறு ஆகும். ஆனால் முதல் தொகுதியின் முக்கிய நோக்கம் இலக்கியத்தின் மதிப்பீட்டுக் கூறுகளை வரையறுத்தல் ஆகும். இப்பகுதி முதல் தொகுதியின் மதிப்பீட்டுக்கூறுகள் இந்திய மரபிலக்கியங்களை மதிப்பிட போதுமானதாக இல்லை என்பதை ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகள் வழி கூற விழைகிறது. மேலும் முதல் தொகுதியில் உள்ள பொதுக்கூறுகளோடு இந்திய மரபிலக்கணங்கள் கூறும் இலக்கியக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கி; வகைமைக்கு ஏற்றால் போன்ற மதிப்பீட்டுக் கூறுகளை உருவாக்கிய வேண்டியதன் தேவையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் அமைகிறது.

இந்திய மரபிலக்கணங்களைக் கொள்ளல்

இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணியின் மூன்று தொகுதி கூறுகளும் இந்திய மரபார்ந்த இலக்கியங்களுக்குப் போதுமானதாகத் தோன்றவில்லை. குறிப்பாக காப்பியங்களை எடுத்துக் கொள்வோமானால், வகைமையில் பகுதியில் உள்ள மேற்சட்டிய கூறுகள் எல்லா இலக்கியங்களுக்கும் பொருந்தும் பொதுப்பண்புகள் என்பதில் மறுப்பில்லை. இருப்பினும் இந்திய காப்பியங்களை முழுமையாக மதிப்பிடும் கூறுகள் என்பதற்கில்லை. இந்திய காப்பியங்களின் பொதுவான கூறுகளாக:

1. அமைப்பு
2. பயன்
3. தன்னிகரில்லா தலைவன்
4. வர்ணனை
5. அகநிகழ்ச்சிகள்
6. புறநிகழ்ச்சிகள்
7. மெய்ப்பாடு

போன்ற கூறுகளைக் கூறலாம்.

எகா. கம்பராமயணம் குறிப்பிடும் கோதாவரி ஆற்று வர்ணனையை எழுதுக

என்ற கேள்விக்கு இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி குறிப்பிட்டுள்ள முதல் தொகுதியில் உள்ள உள்ளடக்கமும் கருவும்(222074) என்பதைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெறும் கோதாவரி வர்ணனை என்பது காப்பியத்தின் உள்ளக்கம் அன்று. கோதாவரியின் வர்ணனையைக் கூறும் அப்பாடல் போன்ற வெறும் வர்ணனையை மட்டும் உள்ள பல பாடல்களை நீக்கிவிட்டாலும் காப்பியத்தில் உள்ளடக்கமும் கருவும் சிதையாமல் புரியும். மேலும் வர்ணனை என்பது காப்பிய உத்தியும் அன்று எனவே வகையும் உத்தியும் (222071) என்பதையும் கொடுக்கவியலாது. சீவக சிந்தாமணியின் 'விமலையார் இலம்பகத்தில்' சீவகன் ஏமாங்கத நாடு செல்லும் போது காட்டினைக் கடந்து சென்றான். அங்குக் காணப்பட்ட இயற்கையழகைக் காப்பிய ஆசிரியர் வருணித்துள்ளார். இவற்றையும் இப்பகுதிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

இதே போன்று இந்தியக் காப்பியங்களில் இடம்பெறும் அக-புற நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிடலாம். அவை காப்பியப் பாத்திரங்களின் வளர்ச்சிக்குத் துணையாகவும் இருக்கலாம். அவ்வாறு இல்லாமல் புறநிலையிலும் இருக்கலாம். அதனை எவ்வகைகளில் அடக்க முடியும்.

எகா. விமலை பந்தாடுந்திறன் பற்றி எழுதுக.-

இக்கேள்வியானது சீவக சிந்தாமணியில் விமலையர் இலம்பகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பகுதிக்கானது. இதில் விமலை என்ற பெண் பந்தாடும் திறம் பற்றிய புறநிகழ்ச்சியாகும். விமலை பந்தாடும் நிகழ்ச்சி இல்லாமலும் காப்பியத்தின் கதை-விமலையின் அறிமுகம் இடம்பெறலாம். ஆனால் பந்தாடுதல் போன்ற பல அகப் புறநிகழ்ச்சிகள் காப்பியத்தின் பண்புகளாகும். அவற்றை உள்ளடக்கம் எனும் பகுதியில் மட்டுமே அடக்கிவிட முடியாது. மேலும் அதே இலம்பகத்தில் திருமணத்திற்குப் பின்பான நிகழ்வுகள் போன்றன அகநிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெறும்.

பக்தி பாடல்கள்(222060) (அ) கீர்த்தனைகள் புறந்தள்ள முடியாத அளவு எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் காணப்படும் முக்கியமான வகைமையாகும். இவ்வகையான பாடல்களின் முக்கியத் தன்மை இசை ஆகும். இசை என்பது யாப்பியலோடு தொடர்புடையது. யாப்பியல் என்பது வெறும் உத்தி மட்டும் அன்று. மேலும் கட்டமைப்பு என்று வெறுமனே கூறிவிடமுடியாது. எனவே இவ்வகையான கூறுகளை மதிப்பிடுவது போன்று மதிப்பீட்டுக்கூறு பக்திப்பாடல்கள் பிரிவில் இல்லை. இதே போன்று அறநெறி பாடல்களையும்(222080) கூறலாம். இந்திய அற இலக்கியங்களில் அறம் என்பது செய்ய வேண்டியது செய்யக்கூடாது என அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஒரு அற இலக்கிய பாடல் குறிப்பிடும் செய்யவேண்டிய அல்லது செய்யக்கூடாத

செயலாகக் குறிப்பிடப்படும் அறம் என்ன என்பதை மதிப்பிடும் கூறுகள் அறநெறிப்பாடல்கள் பகுதியில் இல்லை.

முடிவுரை

மூன்று தொகுதிகளின் பொதுமையாக்கம்

மூன்று தொகுதிகளின் நோக்கம் வேறுவேறாக இருப்பினும் இலக்கியக்கூறுகளாக இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த மூன்று தொகுதி கூறுகளையும் ஒருங்கிணைத்து அதனோடு இந்திய மரபிலக்கணங்கள் கூறும் இலக்கியக் கூறுகளோடு பொருத்தி ஒரு பொதுவான மதிப்பீட்டுக் கூறுகளை உருவாக்க இயலுமா என நோக்க வேண்டியாகிறது. இதனைப் பொதுவான இலக்கியக் கூறுகளான உள்ளடக்கம்- உருவம்- உத்தி என்பவற்றோடும் பொருத்தி வரையறுக்கலாம்.

வமைமைக்கு ஏற்ப மதிப்பீட்டுக்கூறுகள்

இக்கட்டுரையானது தரவுகளைப் பட்டியலிட்டு மரபிலக்கியங்களை நுண்ணிய முறையில் மதிப்பிடுவதற்கான கூறுகள் இல்லாத தன்மையை மட்டுமே சுட்டுபிடுக்கிறது. மேலும் எல்லா இலக்கியங்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் பொதுவான தன்மையில் மதிப்பீட்டுக் கூறுகள் இருந்தாலும் இலக்கிய வகைமைக்கு ஏற்றால் போல மதிப்பீட்டுக் கூறுகளை மேலும் உருவாக்கல் வேண்டும் என்பதாகவே தோன்றுகிறது.

மேற்கண்ட இரண்டு தேவைகளை இந்த கட்டுரை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதாக கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் தேவை இருப்பதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளதை மறுப்பதற்கில்லை.

References

1. Balakumar, Mu. (Ed). (2014). Ilakkiyattin Potumaik kūrukaḷ Karuttiyal Viḷakkam: General Aspects of Literature: Conceptual Explanation Mysore: CIIL
2. Puliyur Kesikan (Ed). (2013). Taṅṅiyalaṅkāram. Chennai: Sri Senbaga Publishing House
3. Govindaraja Mudaliar, Ka. Ra. (Ed). (2011). Vīracōḷiyam. Chennai: New Century Book House.
4. Jakannatan, Ki. Vā. (1971). Tamiḷkkāppiyāṅkaḷ. Chennai: Amuda Niyalam.
5. Dhruvajit Sarma. (2015). maṅkhaka a sanskrit literary genius: an introspection in the backdrop of the śrīkaṅṅhacarita and the maṅkhakośa. Published Ph.D Thesis. Gauhati:Gauhati University.